

ՏԱՄԵՆԿԵՐՈՐԳ՝ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 բաբու, կես տարեկանը 6 բաբու: Առանձին համարները 5 կոպեկով: Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ: Օտարազգայնացիք դիմում են ուղղակի Թիֆլիսում: Редакция «Мшак»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (Բացի կիրակի և տօն օրերէն): Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով: Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԳԱՎՈՒԹԻՒՆ

Բարեգործութիւնը մեր մէջ: Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ խմբագրին: Ներքին լուրեր: ԱՐՏԱՒԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Սերբիա: Գերմանիա: Արտօքին լուրեր: ԷՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐ: ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ: ԲՈՎԱՆԱԳՎԱՆ: Առողջապահական նկատողութիւններ:

ԲԱՐԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆԸ ՄԵՐ ՄԵՋ

Երկար տարիների ընթացքում, բացի Բագրուի Մարտահարկան ընկերութենից, ոչինչ ուրիշ բարեգործական ընկերութիւն չէ կար կոչվածուհան հայերի մէջ: Բարեգործութիւնը մասնաւոր անձանց, անհասանելի ձեռքում էր. վերջին ժամանակ, երբ մեր մասնաւոր սկսեց աւելի և աւելի նշանակութիւն ու ժողովրդականութիւն ստանալ մասնաւոր յանձն առաւ կատարել այլ և այլ բարեգործական գործեր: Երկար ժամանակ «Մշակը» մասնաւոր, կատարում էր բարեգործական հիմնարկութեան պաշտօնը:

Նկատելով այդ անհնական դրութիւնը, համոզված լինելով որ մասնաւոր չէ կարող միշտ կատարել այդ տեսակ պաշտօն, մի և նոյն ժամանակ տեսնելով որ մասնաւոր անձանց օգտը բաժանված են միմեանցից, մենք առաջինը եղանք որ առաջարկեցինք կամ տեղափոխել Բագրուի ընկերութեան նիստը Սնդրովկայի կենտրոն, Թիֆլիս, կամ հիմնել այստեղ մի այլ, ընդհանուր հայկական բարեգործական ընկերութիւն:

Այդ տեսակ ընկերութիւն պետք է ունենար ընդարձակ պրօգրամ, բայց զլիաւորակէս լայն, ժամանակի պահանջման համեմատ ընդարձակ ոգի և ուղղութիւն, որպէս զի միացներ իր մէջ ամբողջ կովկասեան հայութեան բարեգործական նպատակները, զբաւէր բոլորի համակրութիւնը, և լինելով կենտրոնական ընկերութիւն, ստեղծէր դա-

ւանդութեամբ մասնաւոր ձեռքեր, որոնք փոքրիկ առուակների պէս հոսէին զլիաւորակութի մէջ և կազմէին այդպիսով մի ընդհանուր, բազմաթիւ ձեռքերի վրա ձեռքադրված բազմաթիւ մարմին: Հարկաւոր էր որ այդ տեսակ ընկերութիւն ունէր ձեռքերով կառավարվէր, որպէս զի միացներ, ամբողջութեւ իր մէջ բոլոր եղած մանր բարեգործական նպատակները: Բայց դրա համար հարկաւոր էր որ այդ հիմնադր ընկերութիւնը լայն հայեացքներ, լայն ոգի ունենար, միակերպ վերաբերվէր դէպի կովկասեան բոլոր հայերը, առանց խտրութեան դնելու նրանց կրօնի, դասնութեան մէջ և այդ սկզբունքը պետք է մոցներ, պարզ կերպով արձանագրէր իր կանոնադրութեան մէջ:

Բայց այդ դեռ բաւական չէ. հարկաւոր էր որ ընկերութիւնը կառավարվէր այնպիսի ուժով, եռանդով, հեռանկարով զինակութիւն ունեցող ձեռքերով, որ զբաւէր ամենքի համակրութիւնը և ինչ որ բարեգործական գործ կայ մեր ազգի մէջ, ինչն կատարէր, իր հիմնարկութեամբ փոխարինէր մեզ համար այն ամեն մանր մանր բարեգործական ձգտումները և գործերը, որոնք ջոկ ջոկ, միմեանցից անկախ գործելով, ջրատում են միշտ մի հասարակութեան օգտին:

Երկուսից մին. կամ այդ ընկերութիւնը պետք է օգտ ունենար իրագործել մեր վերին ասածը, կամ եթէ չէր գրում իր մէջ այդ օգտը, պետք է բաւականանար մի աւելի ներք համեմատ պրօգրամայով և հեռոցեռե կարողութեան համեմատ ընդարձակէր իր պրօգրամը:

Նեղ պրօգրամ ուրիշ բան է, նեղ հայեացք ու ոգի ուրիշ բան է: Կարելի է հետեւել լայն, ընդարձակ պրօգրամային, բայց ունենալ նեղ, սահմանափակ սկզբունքի վրա հիմնված հայեացք ու ոգի, ուրիշ կողմից կարելի է

նեղ, սահմանափակ նպատակ ու պրօգրամ ունենալ, բայց լայն, ընդհանուր մարդկային ոգի ու հայեացք:

Օրինակի համար կարելի է հիմնել մի ընկերութիւն որ շատ սահմանափակ նպատակ ու պրօգրամ ունենար, գիշուք նիւթապէս օգնել միմիայն Թիֆլիսի զինակութիւնը ուսումնասող երիտասարդութեանը, բայց մի և նոյն ժամանակ, լայն, ընդարձակ ոգի, հայեացք և ուղղութիւն ունենալ, այն է օգնել նոյն դպրոցի ամեն ազգի, և կրօնի զինակութեանը: Կարելի է, ուստի ընդհանուր ընկերութիւն հիմնել որ իրան նպատակ դնէր և զարգանէր հիմնել և ուսումնասողներին օգնել, և զբեր տպել, և սպարաններ ու գրադարաններ հիմնել, և հարկաւոր ժամանակ սովետներին օգնել և նպատակ արհեստներին, արուեստներին, զերկաստիստութեան ծաղկմանը և այլն և այլն, — բայց մի և նոյն ժամանակ տալ այդ ընկերութեանը մի նեղ, սահմանափակ ոգի, նպատակ ունելով միմիայն հայ-լուսաւորչական անդամներից բաղկացած ընկերութեան խորհուրդ կազմել, միայն հայ լուսաւորչականներին ընդունել, որպէս ընկերութեան անդամներ և միայն հայ-լուսաւորչականներին օգնել, անտես աւանդով ազգութեանը պատկանող միւս բաւական բազմաթիւ մասերը:

Ինչ և ինչ, ընկերութիւնը հիմնվեց մեզանում: Բայց հէնց որ հիմնվեց, անմիջապէս ուրիշ հայաբնակ քաղաքներում և նոյն համար հայկական ընկերութիւնը անընդունակ Թիֆլիսում սկսեցին հիմնել աւելի կամ պակաս ընդարձակ պրօգրամայով ուրիշ նրա նման բարեգործական ընկերութիւններ: Այդպիսով կովկասեան կենտրոնական, ընդհանուր հայկական ընկերութիւնը անընդունակ կել, բովանդակել իր մէջ ամբողջ կովկաս-

սեան հայութեան բարեգործական ձգտումները, անկարող եղաւ յաղթել հայերին յատուկ երկպառակութեան ոգին, հերձուածողական յատկութիւնը, օյժ չունեցաւ տիրապետել իր հեղինակութեամբ բոլորի վրա և զբաւել ամենքի համակրութիւնը, վերջ գնելով, գոնէ այս գործի մէջ, հայերի այն յատկութեանը, — ոչինչ չանել, մինչև որ մի ուրիշը մի գործ չը սկսի իսկ հէնց որ մէկը մի որ և է գործ է սկսում, իւրաքանչիւր հայն էլ, փոխանակ այդ բնատուրի հետ միանալու, անմիջապէս նրա բնատուր գործի նման մի անկախ գործն էլ բուսկում է, և եթէ ինչն է կարողանում դուրս բերել, իրագործել նոյնանման մի գործ, նրան անչափ մեծ զբաւրումութիւն է պատճառում, բաւականութիւն է տալիս՝ գոնէ ուրիշի գործը քանդել:

Եւ ահա, չը նայելով որ մենք այժմ ունենք մի կենտրոնական բարեգործական ընկերութիւն, ամեն տեղ սկսել են հիմնվել ուրիշ նրա նման ընկերութիւններ, բացի սորանից, նոյն իսկ Թիֆլիսում, ամեն օր, այլ և այլ բարեգործական նպատակներով շարունակվում են, անկախ այդ ընկերութենից հաւաքվել գոնապէս գումարներ:

Երբ որ ընկերութիւնը հիմնվում էր, մենք ցոյց էինք տալիս որ նա իր պրօգրամի կողմից չափից դուրս բաղադրեալ և ընդարձակ է, իսկ իր ոգու, ուղղութեան, հայեացքների մէջ չափից դուրս նեղ, սահմանափակ է: Այն ժամանակ մեզ դէմ էին և ընդունեցին ամբողջութեամբ կանոնադրութիւնը առանց փոփոխելու: Իսկ այժմ, երբ ամեն բան վերջացաւ, մարդիկ սկսեցին գործել հաստատված ընկերութենից դուրս, անտես աւանդով նոյն ընկերութիւնը:

Անթիւ բարեգործական մանր գործերը կատարվում են այդպիսով ընկերութենից դուրս և ընկերութիւնը անընդունակ հան-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԱՎԱՆ ՆԿԱՏՈՂՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Վերջինից վատ սովորութիւնների առաջացած անբարե հետազոտների վրա դատարար ընկերացի լին թողնելով ևս կը բաւականանում միայն նրանով, որ կաշխատանք ցոյց տալ այն մեծամեծ վրահամարը, որ հասցնում են մեր վաճառականներին (նրանց միջոցով և մեղ) հասարակական կանայք: Այս վերջինները բաւական չէ, որ հարկերն են գրգռում նրանց ջրկրից, բարոյականապէս ստորացնում անհասցնում են նրանց, բաւական չէ որ նրանց մտացնել են տալիս ամենատարբ պարտականութիւնները դէպի սպին և ընտանիքը՝ այլ և պարզեւում են նրանց (զիտակցաբար թէ անդիտակցաբար) դանապան վարակիչ հիւանդութիւններ, որոնցից ամենատարածակիւն և ամենավատթար հետեանքներն առաջացնողը վնասակար ամբողջ անբարե և սպառնալից է: Այդ անբարե հարցաւոր մարդկանց, հարգաւոր ընտանեաց թշուառութեան և միայն քայքայ թշուառութիւնը ճնշող դրանք է, որ անբարեգործութեան պատճառ է եղել և պիտի լինի քանի որ գոյութիւն կունենան նրա զարգանալու և տարածվելու քաջող պայմանները: Գեա բա է, եթէ նրա հետեանքների ծանրութիւնը ամբողջապէս մեր այդ սթարանների վաճառականների վրա միայն ընկնէր, սրովեան նրանք են յանցարարները և ուրիշն նրանք էլ միայնակ պիտի ամենայն պրօգրամութիւնը, բայց զբարեգործար այդ այդ-

պէս չէ լինում. այդ անկաշտ, ազան անբար մէկին վարակելով չէ բաւականանում այլ սրանից անցնում է միւսին, երբորդին և այլն. նա միշտ և անդադար աշխատում է նոր սրսեր անել, կարծես թէ վախենում լինի, որ չը լինի թէ իր սերունդը միւսին, իրա ստարածվելուն վերջ դնով: Սրա վրա աւելացրէք և այն հանգամանքը, որ մեր հիւանդները հող չեն ասնում կանոնադրութիւնը, արմատականապէս բեռնվելու և համարաւ ոչ մի նախազգուշական միջոցներ չեն գործ դնում այդ անբարե համար—այն ժամանակ դուք կարող էք երեւակայել ձեզ այն վնասի մեծութիւնը, որ կարող է պատճառել մեզ այդ հիւանդութիւնը:

Վերեւում ես ասեցի՝ որ եթէ յիշված անբարե վարակիչները աշխատելն կարգին և հաստատապէս բեռնվելու և այնքան անհող չը լինէին հարկաւոր նախազգուշակիւնները դարձ գնելու՝ այն ժամանակ այդ անբար անբար հետեանքները տեղի չէին ունենայ կամ գոնեա նրանից առաջացած բոլոր վնասները ամբողջապէս կամփոփվէին այդ հիւանդութիւնը անմիջապէս տառցողների մէջ: Բայց քայքայ թշուառութիւնը ճնշող դրանք է, որ մեր հիւանդ վաճառականները ազիտութեան և անաւ անթիւնութեան պատճառով ոչ մէկն են անում և ոչ միւսը, չը նայելով որ նրանք պակասութիւն չեն գրում ոչ միայն և ոչ էլ մասնազգուշակիւններ կողմանէ: Նրանցից շատերը հիւանդանալով, իսկոյն չեն դիմում բժշկի օգնութեանը, այլ մի անթիւնական գեռ սպասում են—

ամառում են բժշկին յայտնել իրանց ցաւը կամ սթիտար կարծում են: Թէ այս վերջինը ինչն իրան կանցնի: Ի հարկէ այդ ցաւը նրանց չէ բուսկում, նա շարունակում է զարգանալ և աւելի սուր բնաւորութիւն է ստանում, և անաւ անթիւն մասնակ միայն մեր հիւանդները համոզվում են՝ որ սխալվել են իրանց կարծիքում և որ աւելորդ բուսկում մեծ իմաստութիւն կը լինի ու դիմում են, վերջապէս՝ բժշկի խորհրդին: Բայց մի ցաւ էլ այստեղ է առաջ գալիս, նրանք մշտապէս մի և նոյն բժշկի նշնն այցելում, այլ մի բն ժամանակ մի կի մօտ բժշկի մօտ՝ թողնում են նրան և միւսին են դիմում, սրանից անցնում են երրորդին և այլն, այնպէս որ մի համակատարար կարճ միջոցում նրանք 4—5 բժիշկներ են փոխում: *) Բայցի դրանից՝ նրանք բարեխղճաբար չեն կատարում բուսկի առած խորհուրդները և ճշտութեանը չեն գործադրում նրա նշանակած դեղորայքը: Կը յիշվի մի աննկելի անգղաւորութիւն ևս այդ հիւանդների կողմից, որը պարզ ցոյց կը տալ թէ անհասարակ ինչպէս թերի հատկացողութիւն ունեն նրանք կանոնաւոր բժշկութեան մասին և մասնա-

*) Եթէ այդ թախառելը մի հիւանդը պատճառ ունենար, օրինակ՝ եթէ բժշկի անբարեխղճութիւնը կամ անհմտութիւնը լինէր դրա պատճառը, այն ժամանակ նրանց այդ վարմանը խելացի կը լինէր, բայց դա չէ պատճառը, այլ նրանց երկախակի անհարկութիւնը և թեթեամտութիւնը: Եթէ մի կարճ միջոցում նրանք չեն բաւանում կարծում են, որ բժիշկն է մեղաւոր դրանում և դրա համար իսկոյն փոխում են նրան:

արարելս թէ ինչպիսի թող և թեթեամտ համարում և յարգանք ունեն նրանք դէպի բժշկի հեղինակութիւնը: Պատահում է, որ հիւանդի բարեկամները մէկը նրան մի որ և ինչ զից է առաջարկում հաւատարմութիւնով որ այդ դեղը շատ լաւն է և որ նրան զործածելով նա չուտով կատարանայ, հիւանդն էլ առանց կրկար մտածելու ուրախութեամբ ընդունում է նրա առաջարկածը, իսկ բժշկի տուած դեղորայքը, իրեն անայտք՝ դէն է ձգում: Յաւալին այն է, որ շատ անգամ այդ բարեխղճ ընկերի առաջարկած դեղը մի բուրդով մի ուրիշ հիւանդութեան դէմ է նշանակված լինում բժշկից, պատահում է նախապէս, որ այդ միջոցը բժշկից արված է լինում չէնց մի և նոյն ցաւի դէմ որից մեր հիւանդը սանջվում է, բայց այդ դեղը կարելի է գործադրել այդ հիւանդութեան դէմ այն ժամանակ միայն, երբ նա արդէն հասած կը լինի իր զարգացման յայտնի ֆազային: Հիւանդը, ի հարկէ յետոյ ինչն էլ նկատում է իր արած թեթեամտութիւնը և աշխատում է ուղղել իր սխալը կրկին բժշկին զիմելով և նրա նշանակած դեղորայքը ճշգրտութեամբ գործադրելով, բայց բաւականին ոչ է լինում և իր բնկելի արած այդ բարեխղճութիւնը նրա վրա էման չէ նստում, որովհետեւ հիւանդութիւնը մի անթիւնական ազատվելով իր թշուառաց (զեղորայքից) աւելի զարգանում և վատթար կերպարանք է ստանում, այնպէս որ եթէ առաջ, օրինակ՝ մի անիս բաւական էր ցաւից կատարկապէս բժշկվելու համար այժմ հարկաւոր են 2—3 ամիս կամ դուրս էլ աւելի:

տուած, յանկարծ լուծեց, որ հոգեւոր իշխանութեան հրամանով այդ քահանայ կրկին ներուստ ստանալով, դարձեալ շարունակուեալ է կատարել իր պաշտօնը: Այստեղ մի հանելուկ կայ, և այդ հանելուկը, հաւատացած ենք, որ բացի Մանիլոնց, ուրիշ ոչ ոք չէ կարող լուծել:

Չեւնածու Բորեյտ Լէնց շարունակուեալ է Արծրունու թատրոնում իր ներկայացումները տալ մեծ աջողութեամբ: Թէև թատրոնը միշտ մը չէ վերածուած, բայց դարձեալ պարտնը լուսկանութեանը ունի:

Մեզ խնդրուեալ են ապել հետեւեալ հաշիւը Արծրունու թատրոնում փետրվարի 1-ին յօգուտ թիՖլիսի 2-րդ արական գիմնադպարի չքաւոր աշակերտներին տուած կօնցերտի: Ծախած տոմսակներէից գոյացաւ 538 ռ. 70 կ. գումարը, ծախված են, բայց սրանից աւելորդ տեղերը թատրոնում 20 ռուբլ գումարի, ուրիշն ընդամենը գոյացաւ 558 ռ. 70 կ.: Ծախս կրել է. թատրոնի գիշերփայ ծախս, տոմսակներին և աֆիշաներին տակելը, աֆիշաների տարածելը, պլանիտի բերելը և լարելը և այլն մանր ծախսեր ընդամենը 83 ռ. 85 կ.: Վճարած է Տ. և Գ. կրպակներին 25 ռ.: Ընդամենը ծախս կրել է 108 ռ. 85 կ.: Ծախսը դուրս դալով մուտքից մնաց 449 ռ. 85 կ. գումարով: Այդ փողից 395 ռուբլ բաժանվել է գիմնադպարի հինգերորդ, վեցերորդ և եօթերորդ դասաների ամենաքաւոր աշակերտներին մէջ: Նպատակ ստացած աշակերտները թիւով ութ հոգի են: Իսկ 54 ռ. 85 կ. տրվեցաւ 2-րդ գիմնադպարի արքայա աշակերտներին նպատակ ընկերութեան գանձարանը: Աշակերտները յայտնուեալ են իրանց խորին շնորհակալութիւնը կօնցերտին բոլոր մասնակցողներին:

Տպելով «Մշակի» ներկայ համարում բծիչ Նաւասարդեանի նամակը, այդքան միայն կասեցք նրա առիթով: Քննարկուեալ մի հասարակական հիմնարկութիւն, որ մէկ մարտին չէ պատկանում, այլ ընդհանուրին, չէ նշանակում հայ հայերէն քննարկուեալ չէ նշանակում շոշախել սրա կամ նրա պատիւը: Ուրիշ կողմից, ինչպէս արդէն պատասխանեցիք բարեգործական ընկերութեան խորհրդին «Մշակի» № 18 մէջ, ոչինչ նշանակութիւն չունի որ իրանք խորհրդի անդամները համարուեալ են ընկերութեան պրօգրամը ոչ ներդասեաց, ոչ էլ սահմանափակ: Այլ թէ նրանք, այլ մենք, հասարակութիւնը, որպէս է ընկերութիւնը համարենք ընդարձակ, կամ սահմանափակ: Ընկերութեան խորհրդի նախագահի կամ անդամների, ընկերութեան հիմնարկների անձնակազմին համարում ենք որ ոչինչ արժէք չունի, քանի որ այդ համարումները պարզ և սրտ յօրուածի ձեռով արձանագրված չէ նոյն իսկ կանոնադրութեան մէջ: Այժմեան անդամները կարող են ամենաազատամտ մարդիկ լինել, բայց ժամանակով, երբ նրանց տեղը ուրիշները կրնան լինել, կանոնադրութիւնը ուղղով ներդասեաց և սահմանափակ լինելով, ինչ նշանակութիւն կունենան երբ անդամների լայն անձնակազմ հայեացքները, քանի որ կանոնադրութեան մէջ այդ հայեացքները չեն ձեւակերպվել ու մարմնացել: Բաւական չէ որ պ. Նաւասարդեանի կատի ձեռնարկում եմ ընկերութեան կանոնադրութիւնը ընդարձակ, բայց նրանից յետոյ ընտրվածը նախակէ կատարելով իրաւունք կունենայ ասել ձեռնարկում եմ ընկերութեան կանոնադրութիւնը սահմանափակ և իր գործունէութեան մէջ ճիշդ կը հետեւի կանոնադրութեանը, քանի որ կանոնադրութիւնը այն չէ արտայայտում, որի մէջ համարված են թէ պ. Նաւասարդեան և թէ այժմեան խորհրդի այլ անդամները:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՍԵՐԲԻԱ
Բէլգրադի մէջ մի անցք պատահեցաւ, նկատուեալ է «Толосъ» լրագիրը, որ նախատեսված էր եւրօպայից զեռ այն ժամանակ, երբ ստորագրվեցաւ Բերլինի դաշնագիրը, բայց որ այնքան ուշացաւ զանազան միջնակայքով չը մեկնված պատճառներով, որ անսպասելի նորութիւն էր եւրօպական հասարակութեան համար: Բէլգրադի սկուպիանս

Սերբիան թագաւորութիւն յայտնեց և իշխան Միլան IV Օբրենովիչ, հնազանդվելով ժողովրդի կամքին, ընդունեց թագաւորական տիտղոսը:

Սերբիայի և նրա իշխանի անուանափոխութեան մասին սկեպցիկ խօսել զեռ այն ժամանակ, երբ Բոսնիան իրան թագաւորութիւն յայտնեց: Այդ խօսակցութիւնները աւելի գրական ձև ստացան, երբ իշխան Միլան այցելեց Ս. Պետերբուրգ և Վիէննա և յետոյ յանկարծ դադարեցին, այնպէս որ Սերբիան թագաւորութիւն դարձնելու մտային լուրերը շատ ուշ ուշ էին ստացվում և այն էլ աննշան աղբիւրներէ: Վերջին ժամանակներում այդպիսի լուրերն էլ դադարեցին: Այդպիսով Սերբիայի թագաւորութիւն յայտնելը մասամբ անսպասելի կերպով կատարվեցաւ, մանաւանդ այն մարդկերանց համար, որոնք ծանօթ չեն կառավարութիւններին բանակցութիւնների գաղտնիքների հետ: Վերջին տեղեկութիւններից երևում է, որ մեծ պետութիւնների կառավարութիւնները զեռ մի քանի օր առաջ գիտացել են, թէ ինչ պէտք է կատարվի Սերբիայի մէջ և նրանցից մի քանիսը մինչև անգամ հրահանգներ են տուել իրանց ներկայացուցիչներին: Նոյն օրը, որ Սերբիան թագաւորութիւն է յայտնվել Միլան թագաւորին ներկայացել են աւստրիական և թիւրքաց ներկայացուցիչները նրան շնորհակալութիւն համար: Մնացած պետութիւններն էլ երեկ շուտով կը ձանաչեն Սերբիան թագաւորութիւն, որովհետև, «Polit. Correspond.» լրագրի տեղեկութիւնների համեմատ, նրանք ամենքն էլ յայտնել են, որ Սերբիան թագաւորութիւն յայտնելու գէտ իրանք ոչինչ չունեն:

Չէ կարելի ուշադրութիւն չը դարձնել այն հանգամանքի վրա, որ Աւստրո-Ունգարիան շտապեց պաշտօնապէս հասանութիւն տալ այդ փոփոխութեանը: Երևում է, որ Վիէննայի մէջ շտապում էին հաճելի լինել նոր թագաւորին և առաջին ընկնել այն կառավարութիւնների, որոնք բարեկամութիւնը և հովանաւորութիւնը ցանկալի է նոր թագաւորի համար: Այդպիսի վարմունքի նրկատակը հասկանալի կը լինէր և ոյն ժամանակ, եթէ պաշտօնական նկատողութիւններ էլ չանվէին, բայց աւստրո-ունգարական պաշտօնական «Abendpost» լրագիրը անհրաժեշտ համարեց նկատողութիւններ անել և խրատել Միլան թագաւորին: «Abendpost.» լրագիրը խորհուրդ է տալիս Միլան Օբրենովիչ I թագաւորին շարունակել այն քաղաքականութիւնը, որին հետեւում էր վերջին ժամանակներում Սերբիայի կառավարութիւնը: Վիէննայի պաշտօնական լրագիրը լիջնեցում է Սերբիայի թագաւորին և նրա մինիստրներին, որ նրանց համար անհրաժեշտ է պահպանել բարեկամական յարաբերութիւններ դրացի երկիրներին հետ և անփոփոխ կատարել Սերբիայի միջազգային պարտականութիւնները:

Այդ խրատների և Աւստրիայի ներկայացուցիչ այցելութեան միաքը շատ պարզ է: Վիէննայի մէջ աշխատում են, որ Միլան թագաւորը բարոյական կախումն ունենայ Աւստրո-Ունգարիայից և չը կարողանայ անկախութեամբ միջամտել այն անցքերին, որոնք կարող են պատահել Բալկանեան թերակղզու վրա մտ ապագայում:

Աւստրո-Ունգարիական կառավարութեան այդպիսի ձգտումները մի քանի ժամանակից աջողվում էին Սերբիայի պաշտօնական շքրջանների մէջ: Միլան թագաւորի այժմեան խորհրդատուները յայտնել են իրանց համակրութեամբ զէպի Աւստրո-Ունգարիան և

թշնամութեամբ զէպի քաղաքական այն կուսակցութիւնը, որ միշտ պնդել է, թէ Սերբիան ամենից առաջ պէտք է զգուշանայ, որ Աւստրո-Ունգարիայի գործիք չը դառնայ Բալկանեան թերակղզու վրա: Այն ժամանակից, ինչ իշխանութիւնը այդ խորհրդատուների ձեռքն է անցել, շատ անցքեր են պատահել, որոնք ապացուցանում են սերբիական մինիստրութեան համակրութիւնը զէպի Աւստրիան, բայց Վիէննայում երեկ երկիւղ են կրում, որ Միլան թագաւորը իր մինիստրութեան այդ տրամադրութիւնը կարող է անարմար համարել և նոր խորհրդատուներ գտնել: Այդ է պատճառը, որ Վիէննայի պաշտօնական լրագիրը բարեկամական խորհուրդներ է տալիս Միլան թագաւորին:

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

«Толосъ» լրագիրը հարորդում է հետեւեալ տեղեկութիւնները գերմանական զինուորական մամուլի մասին: Աշխատելով իր պատերազմական ոյժերի զարգացման և կատարելագործութեան համար, Պրուսիան վերջին 75 տարիների ընթացքում ստեղծեց ինքնուրոյն պատերազմական ձև, արմատականապէս փոփոխեց իր զօրքերի կազմակերպութիւնը, ընդարձակօրէն գործադրեց տեխնիկական զեռերը, մի շարք փայլուն յաղթութիւններով ապացուցեց իր պատերազմական ոյժի մեծութիւնը և իր զօրքերի շնորհիւ միացեալ գերմանիայի զուլին անցաւ, գերմանական փոքր պետութիւնների զօրքերը միացնելով և նրանցից մի նշանաւոր ոյժ կազմելով:

Գերմանական զինուորական ոյժերի ստեղծելու գործի մէջ ամենանշանաւոր գործը պատերազմական ոգու յարուցանելն է, այսինքն այն ոյժի առաջ բերելը, որ ստիպում է իւրաքանչիւր զինուորականի սիրով կատարել իր գործը և ոչ թէ ձեռկան կէտից նայել գործին: Այդ հետեւները առաջ բերելու համար պատերազմական մինիստրութիւնից գործադրած միջոցները բազմաթիւ են: Նրանց մէջ նշանաւոր տեղը բռնում է գերմանական զինուորական մամուլը:

Պրուսական զինուորական մամուլը կարողանում է համապատասխանել իր կոչմանը մի կողմից շնորհիւ այն պայմաններին, որոնցով նա շրջապատված է կառավարութեանց և միւս կողմից իր սեփական յատկութիւնների օգնութեամբ: Պրուսական զինուորական մամուլը կազմված է պաշտօնական և մասնաւոր հրատարակութիւններից: Ինքը պատերազմական մինիստրութիւնը միայն մի լրագիր է հրատարակում «Militär-Wochenblatt», որ 76 տարի գոյութիւն ունի և մի ամառից: Բայց դրա փոխարէն մասնաւոր գործունէութիւնը չափազանց ընդարձակ է: Ներկայումս գերմանական զօրքերի համար հրատարակվում են 9 ամառազրկեր և լրագիրներ, որոնցից երկուսը բացառապէս զինուորների համար են: Գրանք բոլորն էլ զինուորական նշանաւոր հրատարակութիւններ են, որոնք չափազանց հարատարիմ են զօրքերին, պաշտպանում են նրանց շահերը և հոգում են նրանց ոյժի և զարգացման մասին: Գերմանական զօրքերը ամենից շուտ իմանում են զինուորական գործի իւրաքանչիւր աջողութեան մասին, մի և նոյն է, թէ որտեղ է պատահում այդ աջողութիւնը: Զօրքերի համար պատերազմական անցքերը և նրանց գնահատութիւնը ամենամանրամասնօրէն է կատարվում: Գերմանական զօրքերը կատարեալ տեղեկութիւններ ունեն եւրօպական միւս պետութիւնների զօրքերի մասին և այն տեղերի վերաբերութեամբ:

որտեղ մտ ապագայում կարող են պատահել պատերազմական գործողութիւններ: Մամուլի իւրաքանչիւր տարփայ գործունէութեան պակը կազմում է «Jahresberichte über die Veränderungen und Fortschritte im Militärwesen» կրակական հրատարակութիւնը, որ հաւաքում է փաստեր, որոնք տեղի են ունեցել բոլոր եւրօպական և մի քանի ոչ եւրօպական պետութիւնների զօրքերի կազմակերպութեան և զինաւորելու համար:

Բացի այդ գերմանական զինուորական մամուլը ունի և կրթողական նպատակներ: Մամուլը իւրաքանչիւր զէպից օգուտ է քաղում իր ընթերցողների բարոյական ոգին բարձրացնելու համար, պահպանելու համար նրանց եռանդը զէպի այն ծանր աշխատանքը, որ վիճակվել է զօրքերին, քանի որ իշխան Ֆրիդրիխ-Ապրիլ խօսքերի համեմատ գերմանական օֆիցերները աւելի են աշխատում, քան թէ նեղրները: Գերմանական զինուորական մամուլը կատարելապէս գնահատել է գրականութեան կրթողական ընդարձակ նշանակութիւնը: Մամուլը ազդում է զօրքերի վրա, ոչ թէ միայն յիշեցնելով նրա պարտականութիւնները, այլ և ազդելով նրա զգացմունքներին և բանակաւորութեան վրա:

Այնուհետև նկարագրելով գերմանական զինուորական մամուլի մի քանի աննշան պակասութիւնները «Толосъ» ասում է: Գերմանական զինուորական մամուլի այդպիսի զրուցիւնը կատարեալ իրաւունք է տալիս համարել նրան այն հիմնարկութիւններից մէկը, որոնք կազմում են գերմանական զօրքերի ոյժը: Մամուլը ոչ թէ ձեռական, այլ կենդանի լինելով, անհրաժեշտ է զօրքերի համար և նրա աննշան պակասութիւնները չեն արգելում նրան իր գործը աջողութեամբ կատարել:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Ալիքիայից լրագիրներին հարորդում են, որ այնտեղ կրկին թիւրքաց էլիսարներ յայտնվեցան, այդ ազիտայիպին առաջնորդում է իսկրէզին-փաշան Կ. Պոլսում: Կարծիք կայ, որ գարնանը նոր ապստամբութիւն կը սկսվի Աֆրիկայի հիւսիսում:

ՄՇԱԿԻ ԶԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՅ
Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 3 մարտի: Չեքոսլովակիական իշխանը զօրքեր է կազմակերպում սահմանական պահպան զօրքերի թիւը մեծացնելու համար: Պլատօնայ ուղարկված է Վիէննա, Չեքոսլովակիա փախած կրկիւղ և հերցոգօվինցի ընտանիքների համար միջնորդելու նպատակով: Մալչէկիի գաւառատանական գործը զեռ շարունակվում է, քընսվում է ամենանշանաւոր տեղը, վերաստուգվում է վարչապետ խոտովանութիւնը կաշառքներ տալու մասին: Պետական հողեր Օրէնբուրգի և Ուֆայի մէջ 1876—1881 թ. բաժանված են 498,471 զեռետախ, բաշկիրների հողեր ծախված են 770,000 զեռետախ: Կիտուարութիւն կայ Օրէնբուրգի զօրքերի օֆիցերներին բաժանել դարձեալ 460,523 զեռետախ: Կոստանովի մասնաժողովի պարապմունքների նախագիծը ներկայացրած է ներքին գործերի մինիստրին:

Խմբագիր—հրատարակող ԳԻՐԳՈՐ ԱՐՄԻՈՒՆԻ

